

27 על "בהעלותך" מפרש רש"י: "על שם שהלהב
28 עולה כתוב בהדלקתן לשון עלי", שצריך להדליק
29 עד שתהא²⁴ שלהבת עולה מאלי".
30 ביאור ההוראה שבזה:
31 "בהעלותך את הנרות" בכלל מבטא את כללות
32 העבודה של יהודי לשמש²⁵ את קונו: העבודה²⁶
33 ד"הדלקת" ה"נר ה' נשמת אדם"²⁷ בהאור ד"נר
34 מצוה ותורה אור"¹³, ועי"ז תאיר באורה, ותאיר את
35 כל מציאותו, גופו וחלקו בעולם – "כל מעשיך
36 יהיו לשם שמים" ו"בכל דרכיך דעהו"²⁸, ותאיר גם
37 את האנשים סביבו, עד – הארת כל העולם (ממנה
38 אורה יוצאה לכל העולם²⁹) – עם "נר מצוה ותורה
39 אור", וכזה אור שמקשר – מצוה מלשון צוותא
40 וחיבור³⁰ – את גשמיות העולם עם הקב"ה
41 (כביכול), באופן שהעולם נעשה – בלשון הידוע³¹
42 – דירה לו יתברך בתחתונים, "מנורה מאירה"
43 שדולקת ומאירה באור אלקי.
44 והאופן לפעול עבודה זו – הוא, כפי שרש"י
45 מפרש: "צריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה
46 מאלי": "אע"פ שהדלקת והעלאת הנרות באה ע"י
47 היהודי המדליק את הנרות (ע"י אהרן הכהן), הרי
48 תוכן המצוה הוא שהנר יודלק באופן שאח"כ יאיר
49 בכח עצמו, שלהבת האש עולה "מאלי", ואינה
50 צריכה לפעולת וסיוע מדליק הנרות.
51 וכן הוא גם בעבודת השם: אע"פ שהקב"ה נותן
52 כחות ליהודי לעשות עבודתו ("הקב"ה עוזרו"³²)
53 ב"נר מצוה ותורה אור" [נוסף על כך שהוא עשה

1 ב. ויובן זה ע"פ הביאור בתוכן וההוראה
2 מ"בהעלותך את הנרות" בכלל.
3 כידוע, כל עניני התורה (תורה מלשון הוראה¹⁶)
4 הם הוראה ליהודי בעבודתו. ובפרט הענינים
5 הקשורים עם העבודה במשכן – המשתקפים
6 בעבודה של כאו"א מישראל, כמ"ש¹⁷ "ועשו לי
7 מקדש ושכנתי בתוכם", "בתוך כל אחד ואחד
8 מישראל"¹⁸, ובפרט הדלקת המנורה ("בהעלותך
9 את הנרות") במשכן, המבטאת את התוכן הכללי
10 של עבודתו של יהודי לעבוד את ה' (כדלקמן).
11 ובהקדמה: אע"פ שבבהעלותך – כבכל עניני
12 התורה¹⁹ – ישנם ריבוי פירושים (ששים ריבוא
13 פירושים ע"ד הפשט, הרמז, הדרוש והסוד²⁰), הרי
14 לכל לראש ישנו הפירוש הפשוט ע"ד הפשט (אין
15 מקרא יוצא מידי פשוט²¹), ששייך לכאו"א
16 מישראל ולכל בני, האנשים הנשים והטף.
17 ולהעיר – זהו ענינו של פירוש רש"י – "אני²²
18 לא באתי אלא לפשוטו של מקרא"²³, מובן אפילו
19 לבן חמש (כיון שהוא שייך (ולומד) למקרא.
20 ומזה מובן, שאת (התורה מלשון) הוראה
21 מ"בהעלותך את הנרות" לכל יהודי צריכים (לכל
22 לראש) ללמוד מהפירוש הפשוט בפרש"י על
23 הפסוק, שמובן לכל יהודי, ובמילא מובן שגם
24 ההוראה מזה שייכת לכל יהודי, האנשים הנשים
25 והטף, גם בתחלת עבודתו (עוד קודם שמגיע
26 לדרגות הנעלות יותר בלימודו ובעבודתו).

(24) שבת כא, סע"א (נעתק לקמן הערה 39). רמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ג הט"ו.
(25) ע"פ ל' חז"ל – משנה וברייתא סוף קידושין.
(26) בהבא להלן, ראה לקו"ת ריש פרשתנו (כט, ג ואילך).
(27) ובכ"מ. וראה גם שיחת ש"פ בהעלותך תשמ"ח (ספר השיחות ח"ב ע' 482). תשמ"ט (סה"ש ח"ב ע' 523 ואילך). תשנ"ג (סעיף א).
(28) משלי כ, כז.
(29) אבות פ"ב מ"ב (שלומדים בשבת זו). משלי ג, ו. וראה רמב"ם הל' דעות ספ"ג. תשו"ע או"ח סיל"א. שו"ע אדה"ז שם סקנ"ו ס"ב.
(30) ראה ירושלמי ברכות פ"ד ה"ה. רש"י כת"י מנחות פו, ב (ד"ה ואטומים).
(31) לקו"ת בחוקותי מה, ג. ובכ"מ – נסמנו בסה"מ מלוקט ח"ג ע' עב הערה 55.
(32) ראה תנחומא נשא טז. שם בחוקותי ג. במדבר פ"ג, ו. ו. תניא רפל"ו.
(33) סוכה נב, ב. קידושין ל, ב. וראה תניא פ"ג (יח, א).

(16) ראה רד"ק לתהלים יט, ת. ס' השרשים שלו ערך ירה. גו"א ר"פ בראשית (בשם הרד"ק). וראה זח"ג נג, ב.
(17) תרומה כה, ת.
(18) ראה ר"ה שער האהבה פ"ו קרוב לתחלתו (ד"ה ושני פסוקים – סט, ב). אלשיך ע"פ קרוב לסופו (ד"ה עוד יתכן). של"ה סט, א. רא, א. שכה, ב. שכו, ב. לקו"ת פרשתנו לד, ד. ועוד.
(19) שער הגלגולים הקדמה יז. שער רוח"ק (קח, ב). לקוטי מהרח"ו שבסוף שער מרז"ל (פז, ב).
(20) וע"פ המבואר בכתהאר"ז ל' שם ששים ריבוא פירושי התורה הם כנגד הששים ריבוא נשמות ישראל, יש לומר, שכל אחד מהששים ריבוא פירושים כולל ששים ריבוא פירושים פרטיים, כמו שהוא בנשמות ישראל, שכל א' מהששים ריבוא נשמות כוללת ששים ריבוא ניצוצות (תניא פל"ז – מח, א).
(21) שבת סג, א. וש"נ.
(22) פרש"י בראשית ג, ח. ג. כד. ועוד.
(23) ובפרט ע"פ דיוק לשון רש"י "לא. אלא" – דלשון זה מורה שהוא ענין לעיכובא (ראה תוד"ה מתני' – מנחות פג, סע"ב).